

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Commvniõnis Tum pro Sacerdotibus, tum pro omnibus fidelibus communicaturis

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

Explicatur tertia clausula. Semel in anno confiteatur: ubi obiter de
præcepto annuæ confessionis, §. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41783

communicatione, licet non à culpa, liberos esse.

§. 3.

Semel in anno Confiteatur.

Ubi obiter de præcepto annuæ Confessionis.

Quamvis, id præsentis instituti non sit; nihilominus, ne pars aliqua omittatur Canonis, quem suscepimus enucleandum, etiam hoc de annuâ confessione præceptum, per hanc occasionem, explicare, non erit inutile.

Quos obliget hoc præceptum.

Hoc ergo præceptum omnes fideles, etiam pueros, sufficientem usum rationis post septimum habentes comprehendere,

re,

a Jo. Sanc.
in sel. d. 51
n. 31.

re, jam patet, ex dictis, præfer-
tim num. 20. Dixi post septem-
nium: nam si ante sint doli capa-
ces, non comprehendi, docet
Io. Sanch. a cum id per accidens
sit, ad quod Ecclesia non respe-
xit.

Quid si post septennium du-
bium sit, an sufficiente rationis
usu polleant? Respondeo nec
obligari: quia præceptum Ec-
clesiæ est de Confessione abso-
lute facienda: ac hi, cum non
possint ferre materiam certam,
id est peccatum mortale certum,
non possunt ab illo absolvi, nisi
sub conditione, ut dixi in Me-
thodo confessionis lib. 2. cap. 1.
§. 3. num. 8. Quare in illos ca-
dere non potest dicta absoluta
obligatio. Quod si ferant cer-
tum peccatum veniale, ad quod
committendum minor usus ra-
tionis requiritur, ex alio capite
non obligantur, nempe quia ad
venialia confitenda hoc præce-
ptum

ptum no
Adde q
fine.

20 P
obliget
venialib
pondeo.
enim Ch
indeterm
non tuli
confiten
enim so
gratiam
non nisi
ad tale
Quod si
requiritu
tur etiam
si, e de v
tunc con
nitione, r
bonis op
elemosy
non est it
opinione
rum d
pegant.

ptum non obligat ut jam subdo.
Adde quod dicam c. 5. §. 7. n. 14.
fine.

20 Petes an hoc præceptum
obliget eos, qui solis peccatis
venialibus aggravantur? Res-
pondeo. Non obligat. *b* Sicut *b* *Suar. de*
enim Christus Dominus (licet *pæn. d. 36.*
indeterminatè quo ad tempus) *sec. 2. ali-*
non tulit præceptum, nisi de *que.*
confitendis mortalibus: hæc
enim sola divinam ab anima
gratiam expellunt; ita Ecclesia,
non nisi de iisdem præceptum
ad tale tempus determinavit.

Quod si in Iubilæis, quando *c* *Sanch. de*
requiritur confessio, intelligi- *marr. l. 8*
tur etiam: ex opinione probabi- *d. 15. n. 19*
li, & de venialibus: ideo est, quia
tunc confessio, in eadem opi- *d* *Suar. de*
nitione, requiritur, ut unum ex *pæn. d. 52.*
bonis operibus assignatis, sicuti *sec. 3. n. 4.*
eleemosyna, oratio, &c. quod *Fagund.*
non est in casu nostro. Dixi (ex *præc. Ec-*
opinione probabili) quia nimi- *cles. 2. l. 2.*
tum *d* alii, etiam probabiliter *c. 2. n. 11.*
pegant.
De

De tempore hujus obligationis.

21 Iam vero quando obligat hoc præceptum? Respondeo, cum Canon, quoad Confessionem, dicat (semel in anno) quoad communionem (in Paschate) patet, latius tempus in Confessione, quam in Communione notari, nempe totius unius anni latitudinem.

Nec obstat praxis Fidelium confitentium in Paschate: id enim factum est, non animo introducendi consuetudinem obligatoriam, sed propter communionem, quæ tunc peragenda est. Quare si quis mortalia confessus est, intra annum, non obligabitur confiteri in Paschate alia mortalia de novo eodem anno fortè commissa, nisi per accidens, id est ob communionem: & sic, si propter infirmitatem, vel aliud impedimentum, com-

munis

municare tunc non poterit; confiteri non obligabitur: e sicut etiam si periculum sit obliviscendi peccata, quæ deinde committit; nec obligabitur confiteri ante sequentem annum: solum enim ad unam Confessionem de mortalibus faciendam in anno ex præcepto compellimur.

22. Præterea, qui validè confitetur, sed sive per oblivionem, sive ex aliqua causa sine culpa, aliquod peccatum mortale omisit, non obligabitur, s. ex vi præcepti hujus anni, eodem anno confiteri, quia jam implevit præceptum: obligatur ergo solum illud fateri in anno consequenti, vel certè (ut impleat præceptum subdendi clavibus omnia mortalia) in periculo mortis, vel denique ante Communionem, juxta dicta c. primo §. 8.

23. Qui verò, quia solis venialibus peccatis erat obnoxius, illa sola in prioribus v. 3 sex mensi-

eLaym. in

l. 5. tr. 6.

c. 5. n. 10.

Coninc. de

pæn. d. 5.

n. 33. quis-

quid dicat.

Nugn. tr. 2

in 3. p. 9. 6.

ar. 5. diff. 1.

concl. 4.

f Hurt. d.

7. de pæn.

diff. 11.

bus anni confessus est, si deinde incidat in mortale, obligabitur ne in eodem anno illud confiteri? Respondeo obligari docet Vasquez: quia per hoc præceptum (inquit) determinatur præceptum Christi, quod fuit solum de mortalibus, ut supra dictum est num 20. Ergo illi non satisficit nisi per Confessionem mortalium, quæ fuit præcepta, non vero per Confessionem venialium: Ergo cum prædictus illam mortalium non fecerit, in posterioribus facere obligabitur.

24 Ex quâ doctrina sequitur eum, qui Confessiones exhibuit, vel frequentissimas de venialibus in undecim mensibus, & viginti novem diebus anni, si in ultimo die mortaliter peccet obligari eodem die, ni aliquo legitimo impedimento excusetur, (ut certè facilè in tali angustia temporis impediri poterit) antequam

*g Vasq. de
pœn q. 90
ar. 3. dub. 1
n 16.
Hurt de
pœn. d. 7.
diff. 11.*

quam sp
teri: qu
venialiu
cepto an
satisfeci
alicui vi
gaviam
nem ven
pro Eccl
vera et
difficulta
geret si
computa
dicendis
25 Qu
modi an
cipere, a
Primò
lium, qu
fecisti, ad
quam fac
tra una
plus, qua
Secun
catum m

quam spiret annus, illud confite-
ri: quia per illas præcedentes
venialium confessiones præce-
pto annuæ Confessionis non
satisfecit. Hoc autem durum
alicui videri posset. Scio Ocho- h Ochog.
gaviam h putare per Confessio- de Sacr.
nem venialium satisfieri præce- tr. 2. q. 9.
pto Ecclesiæ: in qua opinione,
si vera esset, non urgeret hæc
difficultas: sicuti etiam non ur-
geret si annus in hac materia
computaretur secundo modo, ex
dicendis mox num. 25.

25 Quatuor enim modis ejus-
modi annus computari, seu in-
cipere, ac terminari potest.

Primò à Confessione mortalis
illius, quam tu quodocunque
fecisti, ad aliam Confessionem,
quam facturus es: & ne scilicet
intra unam, & aliam intercedat
plus, quam annus.

Secundò à tempore, quo pec-
catum mortale commisisti, usque

K ad punct. 4

i Sotus in.
4. dist. 18
art. 4. V. a.
lent. in 3.
p. 9. 9.
ad punct. 4

deinde
gabitur
d confi-
i docet
præce-
minatur
od fuit
ut supra
illi non
sionem
cepta,
nem ve-
dictus
erit, in
ligabi-
equitur
hibuit,
veniali-
, & vi-
, si in
cet ob-
o legi-
uferur,
ngustia
) ante-
quam

*k Joseph
de August.
in brevi
not præc.
Ecc. 3. n. 1
I Suar. de
pæn d. 36.
sec. 3 Co-
ninob de
pæn d. 5.
§. 54.*

ad Confessionem, *k* quam facturus es; ne scilicet intra peccatum commissum, & Confessionem plus, quam annus prætereat.

Tertiò à Pascha, *l* ad aliud Pascha, seu in aliquibus Diocesis à Quadragesima usque ad aliam Quadragesimam: qui videtur esse pro hac re annus Ecclesiasticus. Pascha autem, seu Quadragesima hic accipitur pro illis diebus, intra quos præcepta est Communio; ita ut omnis Confessio, quæ fit ante Dominicam in Albis inclusivè censeatur spectare ad annum præcedentem: quæ verò post, ad sequentem.

Quartò à primò Ianuarii ad finem Decembris, *m* qui est annus communis, & civilis.

*m V asq de
pæn q 90.
ar. 3 d. 16. 1
§. 25.*

26 Ex his annis computandi modis, primi duo prædicto Suario non placent, & meritò: quia illa verba (semel in anno) quibus

quibus
ptum
tos ter
proom
pro libo
ne sing
semel j
jéjunes
telligit
tiome
determ
cendur
riores
bables
illa leg
que fer
nus en
sumi E
liter, c
27
quem
pio an
rius,
bienni
Ref
Porest

quibus latum est hoc præceptum. videntur significare certos terminos, & determinatos pro omnibus, non verò singulos pro libertate, seu determinatione singulorum: ut cum dicitur *semel jejunes in mense*, *semel jejunes in hebdomada*, non intelligitur nisi à determinato initio mensis, vel hebdomadæ ad determinatum finem, &c. Dicendum igitur est, duos posteriores modos esse utrosque probabiles. Ratio est, quia verba illa legis, (*semel in anno*) utrumque sensum facere possunt: *annus enim*, & probabiliter, potest sumi Ecclesiasticus, & probabiliter, civilis.

27 Dices, at sequitur posse quempiam confiteri in principio anni unius, & in fine alterius, & sic differre quasi per biennium Confessionem.

Respondeo etiam Sacerdos potest recitare. *sine mortali*, officium

ficium hodiernum, initio hujus diei, & crastinū, in fine ejusdem diei crastini: & sic quasi per biduum differre recitationem Nec igitur id in casu nostro inconueniens est, posita tali forma præcepti.

28 Porro, qui ne semel quidem, confiteatur in anno, obligatur ne confiteri statim incepto anno sequenti? Respondeo. Quã-

Coninch de pœn. d. 5 n. 61. Jos. de August. in breui not. præc. Eccl. 3 n. 4 o Valent. tr. 4. d. 7. q. 8. p. 4. § Tertio notandū, Filliuc to. I. tr. 7 c. 3 n. 55.

vis multi n̄ probabiliter contendunt obligari; unde ni statim confiteatur, novo (inquiunt) & continuato peccato peccat; tamen probabile etiam est, o non obligari. Ratio est, quia hoc præceptum non est, ut putant aduersarii, primariò de Confessione, & secundariò de tempore, ut cum quis vouet, vel ei à Confessario, pro satisfactione, imponitur jejunium v. g. qui, si non potest, uno die, debet alio, jejunare; sed est præceptum, Confessionem, & tempus æquè re-

spi.

ficiens
addictu
no, seu
patet ex
confitea
cto; pec
non am
iri anni
præcep
Sacerdo
pro tot
viginti
divinur
actis;
præter
obligat
ex hac
quitur
timum
anno
Confe
non ob
nisi ad
tra ip
genda

piciens : est enim præceptum addictum tempori, videlicet anno, seu duodecim mensibus, ut patet ex vi illius (semel in anno confiteatur) Illo igitur transacto; peccavit quidem fidelis, sed non amplius præceptum præteriti anni illum urget, urget solum præceptum præsentis anni. Sic Sacerdos habet obligationem pro toto uno die, hoc est, pro vigintiquatuor horis recitandi divinum officium: at illis transactis; non remanet obligatio præteriti diei, sed supervenit obligatio diei præsentis. Atque ex hac probabili sententia, sequitur eum, qui ob aliquod legitimum impedimentum, toto uno anno, v. g. propter inopiam Confessarii, non est confessus, non obligari in anno sequenti, nisi ad unam Confessionem intra ipsius anni latitudinem peragendam.

*Causæ excusantes ab annua
Confessione.*

29 Illud nunc superest breviter addere, an aliquando ab ejusmodi annua Confessione fideles excusentur.

*p Coninch
de pœn.
d 5. n 73.*

Dico excusari : p & primò quidem eos , qui physicè non possunt : ut qui carent Confessario, &c. Secundò eos , qui prudenter timent revelationem sigilli, aut ne ipse confitens incurrat in grave odium ipsius Confessarii. Tertiò eos , qui confiteri non possunt sine notabili incommodo vitæ , fortunarum, &c. Nam , ut toties dictum est, præcepta positiva non obligant cum tanto rigore. Incommoda, quæ oriuntur præcisè ex ipsa Confessione, ut magna erubescencia , vel timor quòd teneatur quis à Confessario pro peccatore, non excusat :
quia

quia f
non te
gnam
subditu
vata ap
Navarr
Ludov
Henric
quia sic
tionis.
pium C
periore
tiam al
cap. 1. r
quid h
30
sum ad
rium,
ac labo
Quale
circum
narum
dentis
quæ d
31
sione

quia secus magni peccatores non tenerentur confiteri. Magnam erubescenciam excusare subditum ad confitendum reservata apud Superiorem, docent Navarrus, & Sylvester apud Ludovicum à Cruce: q adde Henriquez: r sed non placent: quia sic enervaretur vis reservationis. Quòd si subditus per ipsum Confessarium petiit à Superiore, & non obtinuit licentiam alteri confitendi; diximus cap. 1. num. 18. juncto num. 28. quid habeat remedii.

30 Hinc sequitur si non possum adire, vel vocare Confessarium, nisi conficiendo longum, ac laboriosum iter; me excusari. Quale autem tale sit; ex diversis circumstantiis temporis personarum, & similibus, iudicio prudentis, est expendendum. Vide quæ dixi supra c. 1. §. 6. n. 19.

31 Quod diximus de Confessione, ut semel hic dicam, de

q Ludov. à Cruce de Bul. Cruc. d. 1. c. 3. dub 3. n. 11. r Henricq l. 3. de pen. c. 19. n. 9.

communione Paschali dictum
esto: par enim est ratio.

*Coninch
de pœn.
d. 5. n. 74.*

*Suar. de
pœn. d. 36*

sect. 7. n. 3.

Coninch

de Sacr. d.

5. dub. 9.

Laym l. 5.

tr. 6. c. 5.

n. 11. & a.

li. comm.

u. Hugun.

præc. Ecc.

l. 1. c. 4. n.

12. contra

Henr. l. 4.

§ 4. §. 1.

32. Illud benè advertit Co-
ninch, / facilius fideles excusari
ab hac annua Confessione, quæ
tandem est ex Ecclesiastico præ-
cepto, quam à Confessione fa-
cienda, urgente mortis pericu-
lo, quæ est ex præcepto divino:
tunc enim urgentior excusatio-
nis causa, ut per se patet, expo-
scitur.

33. Qui autem fecit Confes-
sionem invalidam, sive ex defe-
ctu doloris, sive ex defectu inte-
gritatis Confessionis, sive ex
defectu absolutionis, &c. non
excusatur: sed debet denuo, an-
te quam annus evolet, validè
confiteri. Ratio est, quia non
fecit quod præceptum fuit: fuit
autem præcepta Confessio Sac-
ramentalis, quæ si est invalida;
Confessio non est. Ni denuo
confiteatur subiacebit *u. pœnis*
non confitentibus impositis.

34 Neque obstat quòd ex com-
muni doctrina qui vel cum pec-
cato mortali vel etiam excom-
municatus & communicat in Pas-
chate, satisfacit præcepto, nec
subjacet pœnis contra non com-
municantes inflictis: non ob-
stat, inquam, quia hic verè susci-
pit Sacramentum, licet illicitè,
atque adeo facit quod præce-
ptum est: ibi non item.

35 Verum opposita opinio,
quòd nimirum satisfiat præce-
pto per invalidam Confessio-
nem esse probabilem meritò pu-
tant non nulli. y Ratio est, quia
Ecclesia solum externum Con-
fessionis actum præcipere po-
test, seu certè præcipit, & remis-
sio peccatorum est finis præce-
pti, non tamen cadit sub præ-
cepto.

Denique quando quis ad ali-
quod breve tempus excusatur,
dicam num. 55. sine: ut item an
sit obligatio præveniendi, di-
cam

x *Fagun-
præc. Ecc.
3. l. 1. c. 6.
n. 5.*

y *Fagun.
præc. Ecc.
2. l. 1. c. 4.
in 4. citâs
Gabrielè,
Sylvestrè
Victoriâ,
Alensè,
Sâ, Canû,
Ledesm.
Paludam.*

cam

cam num. 37. & 38. denique quando est obligatio tollendi impedimenta, ut possit quis confiteri, dicam à num. 40.

§. 4

Suscipiens reverenter, ad minus in Pascha, Eucharistiæ Sacramentum.

Ubi de obligatione præveniendi, & tollendi impedimenta.

De loco Communionis, de tempore, deque ministris præsertim Religiosis.

36 **I**N Pascha, hoc est, ut jam consuetudo communis explicuit, à die Dominica Palmarum, & in aliquibus Diocesis, à Dominica prima Quadragesimæ, usque ad diem Dominicam in Albis. Cum autem hoc præceptum sit additum tempore